

Η εορτή του Αγίου Ελισσαίου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Τη μνήμη του Αγίου Προφήτου Ελισσαίου τίμησαν χθες στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων στην Ιερά Μονή που είναι αφιερωμένη επ’ αυτού στην Ιεριχώ.

Στη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε προεξήρχε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακού, του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχου και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ, και Αγιοταφитών Ιερομονάχων.

Στο κήρυγμά του ο Μακαριώτατος, μεταξύ άλλων, ανέφερε:

“Αυτός ούτος ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός ποιείται μνείαν του αγίου Προφήτου

Ελισσαίου κατά την διδασκαλίαν αυτού εις τους Φαρισαίους : «και πολλοί λεπροί ήσαν επί 'Ελισσαίου του προφήτου εν τω 'Ισραήλ, και ουδείς αυτών εκαθαρίσθη ει μη Νεεμάν ο Σύρος», (Λουκ. 4,27) κατά την μαρτυρίαν του αγίου Ευαγγελιστού Λουκά. Αξιοσημείωτον δε, ότι ο Ιησούς Χριστός δεν ποιείται μνείαν μόνον του θαυμαστού Προφήτου Ελισσαίου, αλλά και όλων των αγίων Προφητών του Μωσαικού Νόμου..... Με άλλα λόγια, το θέλημα των Προφητών ήτο η έλευσις του Χριστού εις τους ανθρώπους. Αυτό είναι το θέλημα του σήμερον τιμωμένου αγίου ημών Προφήτου Ελισσαίου, ίνα ο Χριστός προσέλθη και κατοικήση εις τας καρδιάς ημών”.

Αναλυτικά το κήρυγμα του Μακαριωτάτου:

«Προβλέψει θεϊκῇ, Ἡλιοῦ σε ὁ μέγας, σοφέ Ἐλισσαιέ, φοιτητὴν ἐπισπᾶται, Προφήτην δεικνύων σε ἐλλαμπόμενον Πνεύματι· ὅθεν σήμερον τὴν Παναγίαν σου μνήμην ἐορτάζομεν εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, σύν τούτῳ σε ἔνδοξε»· ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ὁ διπλὴν τὴν χάριν εἰληφώς παρὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ φοιτητὴς γενόμενος τοῦ μεγάλου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου, Ἐλισσαιὸς ὁ Προφήτης, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῇ ἐπωνύμῳ ἱερᾷ αὐτοῦ Μονῇ ἐν τῇ ἱστορικῇ πόλει Ἰεριχοῦ τῆς Παλαιστίνης, ἵνα πανηγυρικῶς ἐορτάσωμεν τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην ἀφ' ἑνός, καὶ εὐχαριστήσωμεν τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, τῷ ἀναδείξαντι αὐτόν [τόν Ἐλισσαιόν] «σκεὺς θαυμαστόν», (Σοφ. Σειρ. 43,2) αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου.

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἡλιοῦ· πορεύου, ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου ... καὶ κρίσεις καὶ τόν Ἐλισσαιέ υἱόν Σαφάτ, κρίσεις εἰς προφήτην ἀντί σοῦ... Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ εὕρσκει τόν Ἐλισσαιέ υἱόν Σαφάτ, καὶ αὐτός ἡροτρία ἐν βουσί ... καὶ ἀπῆλθεν ἐπ'

αὐτόν καί ἐπέρριψε τήν μηλωτήν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καί κατέλιπεν Ἑλισσαιέ τάς βόας καί κατέδραμεν ὀπίσω Ἡλιοῦ ... καί ἀνέστη καί ἐπορεύθη ὀπίσω Ἡλιοῦ καί ἐλειτούργει αὐτῷ», (Γ' Βασιλειῶν 19, 15-21), ἀναφέρει ὁ συγγραφεύς τοῦ βιβλίου τῶν Βασιλειῶν.

Ἡ προσωπικότης καί τό προφητικόν χάρισμα τοῦ Ἑλισσαίου ἐξαίρεται μετ' ἀκριβείας εἰς τό βιβλίον τῆς «Σοφίας Σειράχ», λεγούσης: «Ὅταν ὁ Ἡλίας ἐκαλύφθη ὑπό τῆς λαίλαπος ἐκείνης καί ἀνελήφθη, ὁ Ἑλισσαῖος ἐνεπλήσθη ὑπό τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἡλιοῦ. Κατά τάς ἡμέρας του, ὁ Ἑλισσαῖος δέν ἐταράχθη ὑπό οὐδενός ἄρχοντος, οὐδεῖς ἐκυριάρχησεν ἐπ' αὐτοῦ. Οὐδεῖς λόγος του ἦτο ἀνώτερος τῶν ἔργων του καί ὅταν ἀπέθανε διά τοῦ σώματος ἐν τῷ τάφῳ του ἐγένετο θαῦμα. Καί ἐν ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα, θαύματα, καί ἐν τελευτῇ θαυμάσια τά ἔργα αὐτοῦ», (Σοφ. Σειράχ 48, 12-14)

Αὐτός οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ποιεῖται μνεῖαν τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἑλισσαίου κατά τήν διδασκαλίαν αὐτοῦ εἰς τούς Φαρισαίους : «καί πολλοί λεπροῖ ἦσαν ἐπὶ Ἑλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ, καί οὐδεῖς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ μή Νεεμάν ὁ Σύρος», (Λουκ. 4,27) κατά τήν μαρτυρίαν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Ἀξιοσημείωτον δέ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν ποιεῖται μνεῖαν μόνον τοῦ θαυμαστοῦ Προφήτου Ἑλισσαίου, ἀλλά καί ὅλων τῶν ἁγίων Προφητῶν τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου. Καί τοῦτο, διότι οἱ προφῆται προκατήγγειλαν καί προετοίμασαν τήν ὁδόν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ καί ἐπὶ γῆς ἐπιδημίας τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, κατά τήν μαρτυρίαν αὐτοῦ τούτου τοῦ Κυρίου, εἰπόντος εἰς δύο ἐκ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ, πορευομένων εἰς Ἑμμαούς: «ῶ ἀνόητοι καί βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! οὐχί ταῦτα ἔδει παθεῖν τόν Χριστόν καί εἰσελθεῖν εἰς τήν δόξαν αὐτοῦ;» (Λουκ 24, 25-26). Καί ἄλλαχοῦ: «ἀνοίξας δέ Πέτρος τό στόμα αὐτοῦ εἶπεν... ὅτι αὐτός ὁ Χριστός ἐστίν ὁ ὠρισμένος ὑπό τοῦ Θεοῦ κριτής ζώντων καί νεκρῶν· τούτῳ πάντες οἱ Προφῆται μαρτυροῦσιν ἅφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διά τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τόν πιστεύοντα εἰς αὐτόν», (Πράξ. 10:34, 42-43).

Ὁ δέ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν θεῖος Παῦλος ἐξαίρει εἰς τό κήρυγμα αὐτοῦ τήν ἐκλογήν καί ἀποστολήν τόσον τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ὅσον καί τῶν προφητῶν, οἵτινες ἀπό κοινοῦ ἀποτελοῦν τόν θεμέλιον λίθον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔχει οἰκοδομηθῆ τό κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ, τοῦ Χριστοῦ ὄντος ἀκρογωνιαίου λίθου: «ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστέ ξένοι καί πάροικοι, ἀλλά συμπολῖται τῶν ἁγίων καί οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καί προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 2. 19-20).

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς διακρίνονται οἱ ἀληθινοὶ Προφῆται ἀπὸ τούς ψευδοπροφήτας, εἰς τό ὅτι κηρύττουν καί προκαταγγέλλουν τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ: «ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καί τέξεται υἱόν, καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ», (Ἠσ. 7,14), προαναγγέλλει ὁ Προφήτης Ἡσαΐας.

«Χαίροις ὦ Ἐλισσαΐε, ἐπιδεδειγμένος τὴν ἰσάγγελον ἐπὶ γῆς πολιτείαν ἐν σαρκὶ τε βιώσας ὡς ἄριστος. Ἀϋλὸν σου τό ὄμμα, τῆς ψυχῆς προφῆτα φυλαζάμενος, τῇ τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἵγλῃ, προορᾷν ἡξιώθης τά μέλλοντα», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, ἀπευθύνων λόγους παρηγορίας καί ἐνισχύσεως ἐν τῇ Καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ λέγει: «ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί μου, τῆς κακοπαθείας καί τῆς μακροθυμίας τούς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου», (Ἰακώβου 5,10). Τό γεγονός τοῦτο καταδεικνύει ὅτι τόσον οἱ Ἀπόστολοι ὅσον καί οἱ Προφῆται, ὡς ἐκλεγεγμένα ὄργανα τοῦ Θεοῦ ἤγοντο ἐν τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ (Λουκ 4, 1) δηλαδή τῷ Πνεύματι τοῦ Χριστοῦ. Τὴν δέ διάκρισιν τοῦ προφητικοῦ λόγου καί τοῦ ἀποστολικοῦ ἐπισημαίνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος σχολιάζων τούς Κυριακούς λόγους: «ἵνα καί ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καί ὁ θερίζων», (Ἰωάν. 4,36). Οἱ προφῆται εἰσὶν οἱ σπείραντες, ἀλλ' οὐκ αὐτοὶ ἐθέρισαν, ἀλλ' οἱ Ἀπόστολοι.

Μέ ἄλλα λόγια, τό θέλημα τῶν Προφητῶν ἦτο ἡ ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ εἰς τούς ἀνθρώπους. Αὐτό εἶναι τό θέλημα τοῦ σήμερον τιμωμένου ἁγίου ἡμῶν Προφήτου Ἐλισσαίου, ἵνα ὁ Χριστός προσέλθῃ καί κατοικήσῃ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν.

Δεῦτε οὖν, ἀδελφοί μου, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ καί Σωτῆρι ἡμῶν ἱκετεύσωμεν τόν παῖδα τόν ἅγιον καί θαυματουργόν αὐτοῦ Προφήτην Ἐλισσαῖον σὺν τοῖς συνεορτάζουσι αὐτῷ ἁγίοις πατράσι Μεθοδίῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως καί ἱερομάρτυρι Κυρίλλῳ Ἐπισκόπῳ Γορτύνης Κρήτης, καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Ἰαμα τοῖς νοσοῦσι καί πλημμελημάτων καθαρτήριον ἐκ Θεοῦ, Ἐλισσαΐε, τοῖς γνησίως ὑμνοῦσι σε αἵτησαι». Ἀπάλλαξον δέ ἡμᾶς καί τόν κόσμον ἅπαντα ἐκ τῆς ἐνδημούσης μάστιγος τῆς λοιμώδους νόσου τοῦ κορονοϊοῦ, ἵνα ἐν σοὶ δοξάζεται τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν».